

Dosar nr. [REDACTED]/2007

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL [REDACTED]

SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI
FISCAL -

Decizia civilă nr. 100/2008

Ședința publică de la 07 Februarie 2008

Completul compus din:

PREȘEDINTE: [REDACTED] - judecător

Judecător: [REDACTED]

Judecător: [REDACTED]

Grefier: [REDACTED]

[illegible]

Astăzi a fost pe rol judecarea recursului declarat de recurenta-pârâtă
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE [REDACTED], împotriva
sentinței civile nr. 77/CF din 03 octombrie 2007, pronunțată de Tribunalul [REDACTED]
în dosarul nr. [REDACTED]/2007, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns: consilier juridic [REDACTED] pentru recurenta-pârâtă și consilier juridic [REDACTED] pentru intimata-reclamantă SC" [REDACTED] SA [REDACTED] lipsă fiind reprezentanții intimatelor-Administrator judiciar SC" [REDACTED] SRL [REDACTED] și SC" [REDACTED] SRL.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care:

Nemaifiind alte cereri de formulat și probe de administrat, instanța
instată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Consilier juridic [REDACTED] la pentru recurenta-pârâtă Direcția
Generală a Finanțelor Publice [REDACTED] având cuvântul, solicită admiterea recursului

ca a fost formulat, modificarea în tot a sentinței recurate și, pe fond, respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În continuare, arată că, sentința recurată este netemeinică și nelegală, motivat de faptul că, în mod greșit instanța de fond a stabilit-ea potrivit art. 37 din Legea nr. 64/1995, republicată, nu pot fi adăugate accesorii fiscale pe perioada reorganizării judiciare.

De asemenea, arată că, în mod greșit s-a reținut de către instanța de fond că există autoritate de lucru judecat în ce privește debitele pentru care s-au calculat accesorii, conform sentinței civile nr. 2898/28.11.2003.

În concluzie, față de cele mai sus-arătate și de motivele de recurs expuse pe larg prin cererea de recurs, solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat, modificarea în tot a sentinței recurate și, pe fond, respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Consilier juridic [redacted] a pentru intimata-reclamantă SC "[redacted]" SA [redacted], având cuvântul, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței recurate ca fiind temeinică și legală, pentru motivele expuse pe larg prin întâmpinarea formulată în cauză.

În continuare, arată că, în mod neîntemeiat se susține că în ceea ce o privește pe reclamantă nu îi sunt aplicabile dispozițiile art. 37 din Legea nr. 64/1995, republicată, privitor la neplata în termen a creanțelor bugetare. Mai arată că, dispozițiile art. 60 alin. 7 din Legea nr. 64/1995, introduse prin O.G. nr. 38/2002, nu se aplică în speță.

De asemenea, instanța de fond a stabilit în mod corect că există autoritate de lucru judecat în ce privește debitele pentru care s-au calculat accesorii, conform sentinței civile nr. [redacted]/28.11.2003.

În concluzie, față de cele mai sus-arătate și având în vedere motivele expuse pe larg prin întâmpinarea depusă în cauză, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței recurate ca fiind temeinică și legală.

S-au declarat dezbaterile închise.

70

C U R T E A:

- deliberând -

Asupra recursului contencios administrativ-fiscal de față constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 77/CF/3 octombrie 2007 pronunțată de Tribunalul [redacted] în dosarul [redacted]/2007 a fost admisă acțiunea formulată de reclamanta S.C. [redacted] S.A. [redacted] prin administratorii judiciari S.C. [redacted] S.R.L. [redacted] și S.C. [redacted] S.R.L. [redacted] în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE [redacted], a fost anulată decizia nr. [redacted]/10 octombrie 2006 emisă de D.G.F.P. [redacted], a fost admisă contestația reclamantei înregistrată sub nr. [redacted]/23 august 2006, fiind anulată decizia nr. [redacted] emisă de D.G.F.P. [redacted] la data de 27 iulie 2007 referitoare la obligații accesorii în sumă de [redacted] lei. Totodată a fost obligată pârâta la plata cheltuielilor de judecată în sumă de [redacted] lei.

Pentru a pronunța această hotărâre instanța de fond a reținut următoarele:

Prin sentința civilă nr. [redacted]/F/07.09.1997 pronunțată în dosar nr. 429/F/1996 de Tribunalul [redacted] - Secția Comercială și de Contencios Administrativ s-a deschis procedura reorganizării judiciare și a falimentului prevăzută de Legea nr. 64/1995 în forma nemodificată împotriva SC [redacted] SA [redacted].

Prin Decizia nr. [redacted] din 27.07.2007 referitoare la obligații de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale accesorii (dobânzi), în sumă de [redacted] lei calculate pentru perioada 1.01.2006 - 30.06.2006. Contestația formulată de reclamantă împotriva acestui act fiscal a fost respinsă de pârâta prin decizia nr. [redacted]/10.10.2006.

Potrivit dispozițiilor art. 37 din Legea nr. 64/1995 - articol introdus prin Legea nr. 99/1999 - nici o dobândă ori cheltuială nu va putea fi adăugată creanțelor garantate de la data deschiderii procedurii, în afară de cazul în care, prin programul

de plată a creanțelor cuprins în planul de reorganizare, se derogă de la prevederile de mai sus.

SC [REDACTED] SA nu a prevăzut în planul de reorganizare derogări de la aceste prevederi legale. Fiind dispoziții imperative, acestea sunt aplicabile tuturor participanților la procedura reglementată de Legea nr. 64/1995 indiferent de calitatea lor, legiuitorul nefăcând distincție asupra naturii juridice a accesoriilor, toate încadrându-se în mențiunea „nici o dobândă sau cheltuială”. Această susținere este confirmată și de art. 41(4) din Legea nr. 85/2006, care stabilește că „nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute ulterior datei deschiderii atât a procedurii simplificate, cât și a celei generale, în cazul în care nici un plan de reorganizare nu este confirmat”.

Nefiind garantată cu garanții reale, creanța DGFP [REDACTED] reprezintă o creanță chirografară bugetară, iar privilegiul statului nu-i permite pârâtei să adauge la creanța sa dobânzi sau alte cheltuieli.

Prin art. IV din OG nr.38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 s-a stabilit că procedurile deschise până la data intrării în vigoare a acestui act normativ, vor continua să fie administrate și lichidate conform prevederilor legale în vigoare anterior modificărilor aduse Legii nr. - 1995, consacându-se principiul neretroactivității.

Astfel cum rezultă din expertiza contabilă efectuată în cauză, baza de calcul a accesoriilor de [REDACTED] lei contestate, o reprezintă suma de [REDACTED] lei contribuție de asigurări sociale datorate de angajator și care a făcut obiectul contestației soluționate prin sentința civilă nr. [REDACTED]/28.11.2003 a Tribunalului [REDACTED] - Secția Comercială și de Contencios Administrativ și prin care s-a stabilit cu autoritate de lucru judecat cuantumul creanței D.G.F.P. [REDACTED]. Prin sentința civilă nr. [REDACTED]/28.11.2003 din suma contestată și pentru re s-a admis contestația, face parte - conform concluziilor expertului contabil - și suma de [REDACTED] lei baza de calcul a accesoriilor de [REDACTED] lei.

Întrucât prin sentința civilă susmenționată, confirmată în recurs, s-a stabilit că aceste debite nu sunt datorate, în mod greșit D.G.F.P. [redacted] insistă în a include ca obligații de plată aceste sume.

Pentru considerentele arătate, instanța a admis acțiunea reclamantei și a anulat decizia nr. [redacted]/10.10.2006 a D.G.F.P. [redacted], a admis contestația formulată și a anulat decizia nr. [redacted]/27.07.2006 privind obligații accesorii în sumă de [redacted] lei.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs, în termen legal, pârâta D.G.F.P. [redacted], scutit de plata taxei de timbru, conform dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997.

În motivarea recursului s-a susținut netemeinicia și nelegalitatea sentinței recurate, întrucât a fost dată cu aplicarea greșită a legii, în sensul că prevederile art. 37 din Legea nr. 64/1995 se referă și la majorările de întârziere dobânzi/penalități de întârziere datorate în baza legilor speciale pentru neplata la termen a creanțelor bugetare. S-a susținut că dispozițiile art. 37 din Legea nr. 64/1995 nu se referă și la accesoriile calculate pentru neplata la termen a creanțelor bugetare, ținând seama și de Ordinul 1365/2004 pentru aprobarea deciziei nr. 5/22.07.2004 a Comisiei fiscale centrale privind aprobarea soluțiilor pentru aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la taxa pe valoarea adăugată și de procedură fiscală. În condițiile în care O.G. nr. 38/2002 de modificare și completare a Legii nr. 64/1995 a completat și modificat art. 60 alin. 7 din Legea nr. 64/1995 prevăzând majorările și penalitățile de întârziere potrivit legii speciale în materie, datorate de debitor pentru neachitarea obligațiilor bugetare datorate atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare, până la data achitării sau până la data intrării în faliment, recurenta a susținut că dispozițiile art. 60 alin. 7 modificat reprezintă derogare de la regula generală consacrată de art. 37 din Legea nr. 64/1995.

S-a arătat că la data calculării accesoriilor contestate în cauză erau în vigoare prevederile Codului de procedură fiscală. Pronunțarea sentinței civile nr. [redacted]/F/26.11.2003 de către judecătorul sindic în dosarul nr. [redacted]/F/1996 nu

produce efectul autorității de lucru judecat, în cauză fiind vorba de creanțe bugetare care, potrivit art. 80 din Legea nr. 64/1995 republicată, nu sunt supuse verificării de către judecătorul sindic, ele putând fi contestate doar după procedura prevăzută de legea specială.

În consecință s-a solicitat admiterea recursului, modificarea în totalitate a sentinței recurate în sensul respingerii ca neîntemeiate a acțiunii reclamantei.

Legal citată, intimata-reclamantă S.C. [REDACTED] S.A. [REDACTED] a fost reprezentată în fața instanței și, prin întâmpinarea formulată, a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat.

S-a susținut că instanța de fond a făcut o justă aplicare a prevederilor legale, recursul fiind nefondat, ținând seama de data deschiderii procedurii în cazul S.C. [REDACTED] S.A. -anul 1996 și dispozițiile aplicabile în cauză. Astfel, intimatei—reclamante îi sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 64/1995 în forma avută anterior modificării prin O.G. nr. 38/2002, ținând seama de dispozițiile art. IV alin. 1 din O.G.nr. 38/2002. Privitor la prevalența Codului de procedură fiscală în raport cu Legea nr. 64/1995 s-a susținut că actele normative de procedură fiscală reprezintă dreptul comun în materie fiscală, dar S.C. [REDACTED] S.A este supusă Legii nr. 64/1995 ce reprezintă dispoziții speciale în materie de reorganizare judiciară și faliment și, în consecință, tuturor participanților la această procedură le sunt aplicabile dispozițiile legii speciale ce reglementează regulile procedurii concursuale. Dispozițiile art. 60 alin. 7 din legea specială nr. 64/1995 modificată prin O.G. nr. 38/2002 reprezintă o excepție de la regula prevăzută de Art. 37 din Legea nr. 64/1995 în forma modificată prin O.G. nr. 38/2002, cu atât mai mult cu cât potrivit dispozițiilor art. IV din O.G. nr. 38/2002, prevederile O.G. nr. 38/2002 se aplică numai în cazul procedurilor deschise după intrarea în vigoare actului normativ modificat.

Cu privire la efectele produse de sentința civilă nr. [REDACTED]/2003 s-a susținut că are autoritate de lucru judecat, ținând seama că recursul împotriva acesteia a fost

respins prin decizia civilă nr. [redacted]/2004 a Curții de Apel [redacted] fiind îndeplinită condiția identității de părți, obiect și cauză.

Pentru susținerea apărării au fost depuse înscrisuri.

Examinând recursul promovat pentru motivele arătate, în condițiile art. 304¹ Cod procedură civilă, instanța îl apreciază ca fiind nefondat pentru următoarele considerente:

Din cuprinsul deciziei de impunere nr. [redacted]/27.07.2006 și al deciziei nr. [redacted]/10.10.2006, ambele emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului [redacted], rezultă că au fost stabilite accesoriile pentru perioada 01.01.2006-30.06.2006 aferente contribuției de asigurări sociale datorate de angajator și neachitată în termenul legal, în sumă totală de [redacted] lei, reprezentând debite care nu au fost stinse prin aplicarea H.G. 871/2000 cuvenite Direcției Generale a Finanțelor Publice [redacted]

Reprezentând accesorii pentru debite născute anterior, cu titlu de datorii bugetare supuse reglementării H.G. 871/2000 instanța de recurs apreciază că dispozițiile legale aplicabile în cauză sunt cele ale Legii 64/1995, legea specială în materia reorganizării judiciare și a falimentului, cu modificările ulterioare, după cum urmează:

La data deschiderii procedurii reorganizării judiciare a intimatei – reclamante S.C. „[redacted]” SA [redacted], prin sentința civilă [redacted]/F/07.04.1997 pronunțată de judecătorul sindic în dosarul [redacted]/F/1996, nu există o reglementare referitoare la adăugarea accesoriilor creanțelor negarantate, de la data deschiderii procedurii. Prin Legea 99/1999, intrată în vigoare la 27 iunie 1999 s-a introdus art. 32¹ – devenit după republicarea Legii 64/1995 în Monitorul Oficial 608/13.12.1999 – art. 37, potrivit căruia nici o dobândă sau cheltuială nu va putea fi adăugată creanțelor negarantate sau părților negarantate din creanțele garantate de la data deschiderii procedurii, în afară de cazul în care, prin programul de plată al creanțelor cuprins în planul de reorganizare, se derogă de la aceste prevederi. Efectul acestor dispoziții constă în aceea că, dacă până la data intrării în vigoare a Legii 99/1999

intimata – reclamantă datora accesoriile reglementate prin dispozițiile cuprinse în legi speciale în materie fiscală, după intrarea în vigoare a Legii 99/1999 reclamanta nu mai datorează dobânzi ori alte cheltuieli conform art. 32¹.

În condițiile în care accesoriile au fost stabilite prin deciziile contestate pentru perioada 01.01.2006-30.06.2006, trebuie analizate dispozițiile aplicabile pentru acest interval. De aceea, instanța constată că modificările ulterioare ale Legii 64/1995 aduse prin O.G. 38/2002 nu sunt aplicabile litigiului, potrivit dispozițiilor art. IV al O.G. 38/2002 care prevăd, în consacrarea principiului neretroactivității, că procedurile deschise până la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe – 02.08.2002 – vor continua să fie administrate și lichidate conform prevederilor legale în vigoare anterioare modificărilor și completărilor aduse Legii 64/1995 prin această ordonanță. În consecință, nici dispozițiile art. 60 al. 7 din Legea 64/1995 astfel cum a fost modificat prin O.G. 38/2002 nu sunt aplicabile, reprezentând dispoziții de drept material supuse regimului juridic indicat prin art. IV menționat anterior.

Ținând seama de caracterul special al reglementării în materia reorganizării judiciare și falimentului conținute de Legea 64/1995 cu modificările și completările ulterioare, instanța apreciază că în cazul procedurii executării colective ce face obiectul Legii 64/1995 sunt aplicabile dispozițiile în materie fiscală doar în măsura în care completează reglementarea Legii 64/1995, nu și în situația când există deja dispoziții legale.

Concluzia se desprinde inclusiv din tehnica legislativă relevată de modificările ulterioare, când O.G. 38/2002 a modificat Legea 64/1995 cu privire la art. 60 al. 7, raportat la accesoriile obligațiilor bugetare neachitate de debitori aflați în procedura Legii 64/1995. Aplicarea Ordinului 1365/2004 pentru aprobarea deciziei nr. 5/22 iulie 2004 a Comisiei fiscale centrale privind modul de aplicare a dispozițiilor art. 117 al. 4 din O.G. 92/2003 art. 15 al. 2 din O.G. 61/2002, art. 13, 13¹ din O.G. 11/1996, coroborate cu art. 37, 60 al. 7 din Legea 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările

ulterioare se realizează, cu respectarea dispozițiilor art. IV din O.G. 38/2000 și a principiului constituțional al neretroactivității legii civile, în limitele stabilite cu caracter obligatoriu de dispozițiile Legii 64/1995 aplicabile obligațiilor debitorilor aflați în procedura prevăzută de Legea 64/1995.

Cu privire la efectele produse în prezenta cauză de sentința civilă nr. [REDACTED]/26.11.2003 pronunțată de judecătorul sindic în dosarul nr. [REDACTED]/F/1996 al Tribunalului Neamț, instanța constată că aceasta se bucură de prezumția de lucru judecat reglementată de dispozițiile art. 1200 pct.4 Cod Civil, fără a fi îndeplinite condițiile excepției autorității lucrului judecat prevăzute de dispozițiile art. 1201 Cod Civil, respectiv ale art. 166 Cod procedură civilă.

Față de aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă va fi respins recursul ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DE CIDE

Respinge, ca nefondat, recursul contencios administrativ - fiscal promovat de recurenta - pârâtă **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE** [REDACTED], împotriva sentinței civile nr. 77/CF din 03 octombrie 2007, pronunțată de Tribunalul [REDACTED] în dosarul nr. [REDACTED]/2007 în contradictoriu cu intimata - reclamantă **S.C. [REDACTED] S.A. [REDACTED]** cu sediul în str. [REDACTED] [REDACTED], județul [REDACTED] și intimatele - lichidatori **S.C. [REDACTED] S.R.L. [REDACTED]** cu sediul în str. [REDACTED] județul [REDACTED] și **S.C. [REDACTED]**

[REDACTED] S.R.L. [REDACTED] cu sediul în str. [REDACTED]
[REDACTED] județul [REDACTED].

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 07 februarie 2008.

PREȘEDINTE,

[REDACTED] A
[Signature]

JUDECĂTOR,

[REDACTED] R
[Signature]

JUDECĂTOR,

[REDACTED] A
[Signature]

GREFIER,

[REDACTED]
[Signature]

Red. s. [REDACTED]
Red. d.r. M.N.
2 ex. 11 febr. 2008

ROMÂNIA	
TRIBUNALUL NEAMȚ	
Prezentă copie [REDACTED]	[REDACTED]
afl. nr. [REDACTED]	106/103/2008
nr. 12	100/07.02.2008
Grefier	[Signature]

Curtă de
Apel Bacău